Evropský parlament
2024-2029

PŘIJATÉ TEXTY

P10_TA(2026)0027

Žádost, aby byl Petr Bystron zbaven imunity

Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 10. února 2026 o žádosti, aby byl Petr Bystron zbaven imunity (2025/2077(IMM))

Evropský parlament,

– s ohledem na žádost, aby byl Petr Bystron zbaven imunity, kterou Parlament obdržel v dopise německého spolkového ministerstva spravedlnosti ze dne 24. října 2024, v němž ministerstvo předává žádost nejvyššího státního zástupce v Mnichově v souvislosti s trestním řízením vedeným proti Petrovi Bystronovi, a která byla oznámena na plenárním zasedání dne 3. dubna 2025,

– s ohledem na to, že se Petr Bystron vzdal svého práva vyjádřit se podle čl. 9 odst. 6 jednacího řádu,

– s ohledem na články 8 a 9 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie a na čl. 6 odst. 2 aktu ze dne 20. září 1976 o volbě členů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách,

– s ohledem na rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 21. října 2008, 19. března 2010, 6. září 2011, 17. ledna 2013, 19. prosince 2019 a 5. července 2023[1],

– s ohledem na článek 46 Základního zákona Spolkové republiky Německo;

---

[1] Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. října 2008, Marra v. De Gregorio a Clemente, C 200/07 a C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2010, Gollnisch v. Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; rozsudek Soudního dvora ze dne 6. září 2011, Patriciello, C 163/10, ECLI: EU:C:2011:543; rozsudek Tribunálu ze dne 17. ledna 2013, Gollnisch v. Parlament, T-346/11 a T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; rozsudek Soudního dvora ze dne 19. prosince 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115; rozsudek Tribunálu ze dne 5. července 2023, Puigdemont i Casamajó a další v. Parlament, T-272/21, ECLI:EU:T:2023:373.

– s ohledem na čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 1 a článek 9 jednacího řádu,

– s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti (A10-0009/2026),

A. vzhledem k tomu, že německé spolkové ministerstvo spravedlnosti předložilo žádost nejvyššího státního zástupce v Mnichově, aby byl Petr Bystron, poslanec Evropského parlamentu zvolený v Německu, zbaven imunity v souvislosti s údajnými činy, které mohou představovat podvod podle § 263 odst. 1 německého trestního zákoníku, pokud jde o údajné nepravdivé prohlášení v souvislosti s vyplácením paušálního příspěvku;

B. vzhledem k tomu, že podle žádosti byl Petr Bystron od roku 2017 do července 2024 poslancem německého Spolkového sněmu; vzhledem k tomu, že jako poslanec německého Spolkového sněmu měl podle § 12 odst. 3 zákona o poslancích Spolkového sněmu (AbgG) nárok na paušální příspěvek pokrývající mimo jiné zaměstnávání pracovníků; vzhledem k tomu, že dne 10. listopadu 2021 podepsal Petr Bystron pracovní smlouvu na přijetí zaměstnance jako „administrativního pracovníka/zapisovatele“ do své kanceláře ve volebním obvodu v Mnichově; vzhledem k tomu, že Petr Bystron údajně předložil tuto pracovní smlouvu správě Spolkového sněmu, přičemž výslovně prohlásil, že tento zaměstnanec bude pracovat jako administrativní pracovník/zapisovatel v jeho kanceláři ve volebním obvodu; vzhledem k tomu, že v žádosti se uvádí, že tento zaměstnanec ve skutečnosti nepracoval jako administrativní pracovník/zapisovatel; vzhledem k tomu, že z důvodu nesprávných údajů v pracovní smlouvě správa Spolkového sněmu mylně předpokládala, že byly splněny podmínky pro vyplácení paušálního příspěvku podle § 12 odst. 3 AbgG, a proto vydala pokyn k vyplácení mzdy tomuto zaměstnanci (celkem přibližně 14 850 EUR); vzhledem k tomu, že podle žádosti byly tyto okolnosti Petru Bystronovi známy, a je tudíž podezřelý z toho, že úmyslně učinil nepravdivé prohlášení;

C. vzhledem k tomu, že Petr Bystron byl zvolen do Evropského parlamentu v evropských volbách v červnu 2024 a v době údajného trestného činu poslancem Evropského parlamentu nebyl;

D. vzhledem k tomu, že údajný trestný čin a následná žádost o to, aby byl Petr Bystron zbaven imunity, nemají souvislost s jeho názory nebo hlasováním při výkonu jeho funkce ve smyslu článku 8 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie;

E. vzhledem k tomu, že čl. 9 první pododstavec písm. a) Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie stanoví, že v průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu jejich členského státu;

F. vzhledem k tomu, že čl. 46 odst. 2, 3 a 4 Základního zákona Spolkové republiky Německo stanoví, že:

„(2) V případě spáchání trestného činu smí být poslanec stíhán nebo zadržen pouze se souhlasem Spolkového sněmu, pokud nebyl přistižen při činu nebo v průběhu následujícího dne.

(3) Souhlas Spolkového sněmu je rovněž nutný k jakémukoli omezení osobní svobody poslance nebo k tomu, aby bylo proti poslanci zahájeno řízení podle článku 18.

(4) Jakékoli trestní řízení nebo řízení podle článku 18, které je vedeno proti poslanci, jeho zadržování nebo jiné omezení jeho osobní svobody musí být na žádost Spolkového sněmu zastaveno.“

G. vzhledem k tomu, že účelem imunity stanovené v Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie je chránit Parlament a jeho poslance před soudními řízeními v souvislosti s činností, kterou vykonávají v rámci plnění svých parlamentních povinností a která nemůže být od těchto povinností oddělena;

H. vzhledem k tomu, že podle čl. 5 odst. 2 jednacího řádu není poslanecká imunita osobní výsadou poslanců, nýbrž zárukou nezávislosti Evropského parlamentu jako celku a jeho poslanců;

I. vzhledem k tomu, že v této věci Parlament nenalezl důkazy o existenci fumus persecutionis, tedy skutečností nasvědčujících tomu, že soudní řízení bylo zahájeno s úmyslem poškodit politickou činnost poslance, a tím i Evropského parlamentu;

J. vzhledem k tomu, že na jedné straně Evropský parlament nelze považovat za soud a že na straně druhé poslanec nemůže být v rámci řízení o zbavení imunity považován za „obžalovaného“[2];

1. rozhodl, že se Petr Bystron zbavuje imunity;

2. pověřuje svou předsedkyni, aby ihned předala toto rozhodnutí a zprávu příslušného výboru příslušnému orgánu Spolkové republiky Německo a Petru Bystronovi.

---

[2] Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2019, Briois v. Evropský parlament, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.